

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/21/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016201700
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201700.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: ALMITOUR, s. r. o., so sídlom Predmierska č. 397, Turzovka, IČO: 44 893 523, zast. JUDr. Lenkou Maďarovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie Sládkovičova č. 6, 010 01 Žilina, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Ministerstvo dopravy a výstavby SR, so sídlom Námestie slobody č. 6, 810 05 Bratislava, v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. mája 2019 č. k. 6S/197/2016-76, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím ministra č. 88/2016, č. 19913/2016/D220-SLP/45896 z 02.08.2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) minister ako orgán príslušný podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a na návrh osobitnej rozkladovej komisie podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, sekcia cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. 16065/2016/C221-SCDPK/36711 z 07.06.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bola žalobcovi podľa § 48 ods. 3 písm. b) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 56/2012 Z. z.“) uložená pokuta vo výške 600 € za to, že žalobca

- porušil prevádzkovú povinnosť dopravcu v medzinárodnej cestnej doprave podľa § 5 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z.z. tým, že dňa 01.04.2016 prevádzkoval spoj č. 4 na medzinárodnej pravidelnej autobusovej linke č. 000 079 (na území SK 502 702) Frenštát pod Radhoštem (CZ) - Korňa (SK) bez licencie Spoločenstva,

- porušil § 11 písm. a) zák. č. 56/2012 Z.z., nakoľko nevykonával na autobusovej linke svoju prevádzkovú povinnosť v súlade s udeleným povolením č. 000 079 z dôvodu, že vodič vystavil cestovné lístky na úsek Korňa, Kríž - Turzovka, Predmier, čím bola uskutočnená vnútroštátna preprava, ktorá na predmetnej linke podľa cestovného poriadku nebola dovolená, ako aj

- žalobca predložil ako doklad o potvrdení poistenia zodpovednosti poistenie prislúchajúce inému vozidlu, ktorého držiteľom bola spol. SKYLINES s.r.o., pričom podľa § 7 písm. i) zák. č. 56/2012 Z.z. je dopravca povinný byť poistený pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovaním a činnosťou vozidiel cestujúcim, odosielateľom a príjemcom vecí a tretím osobám.

2. Žalovaný konštatoval, že porušenia boli kontrolórmi riadne zdokumentované a žalobca voči nim nenamietal. Nepochybné prevádzkovej povinnosti dopravcu je ministerstvo povinné sankcionovať podľa § 48 ods. 3 písm. b) zák. č. 56/2012 Z.z.

3. Pri určovaní výšky pokuty žalovaný prihliadal na to, že žalobca pri prevádzkovaní danej linky porušil hneď viac povinností (vyššie opísané). Žalovaný prihliadal aj na to, že ide o dopravcu, ktorý má vymenovaného vedúceho dopravy, ktorému by povinnosti vyplývajúce zo zákona mali byť známe. Pokuta nebola uložená na samotnej dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby (100 € až 5.000 €), pretože ide o porušenie viacerých povinností a tiež z dôvodu, že uložená pokuta by mala plniť aj preventívnu funkciu, aby v budúcnosti k porušeniu nedochádzalo. Z uvedeného dôvodu bola žalobcovi uložená pokuta v dolnej časti zákonom stanovenej sadzbe vo výške 600 €.

II.

Konanie na správnom súde

4. Žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia z dôvodu ich nezákonnosti. Žalobca mal za to, že rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, že zistený skutkový stav bol v rozpore s administratívnym spisom a nemal v ňom oporu, v konaní pred orgánom verejnej správy došlo k podstatnému porušeniu, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a zároveň rozhodnutia pokladal za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

5. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na nariadenom pojednávaní konanom v neprítomnosti riadne predvolaných a neospravedlnených účastníkov konania v súlade s § 114 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom a žalobné námietky odôvodňovali jeho zrušenie. Krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. napadnuté rozhodnutie preto zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný vysloveným právnym záverom súdu (§ 191 ods. 6 S.s.p) a bude jeho povinnosťou vo veci ďalej konať a vydať nové rozhodnutie, ktoré riadne odôvodní.

6. Krajský súd uviedol, že napriek tomu, že žalovaný celkom zjavne nesprávne posúdil podanie žalobcu zo dňa 15.06.2016 označené ako Vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia/dôkazy (doručené 20.06.2016) a toto vyhodnotil ako opravný prostriedok - rozklad voči prvostupňovému rozhodnutiu vydanému dňa 07.06.2016 (prevzaté žalobcom 13.06.2016), a to napriek tomu, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia (dňa 02.08.2016) disponoval podaním žalobcu označeným ako rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 27.06.2016, doručený 29.06.2016 (v zákonnej lehote), nepokladá takéto pochybenie žalovaného za vadu majúcu vplyv na zákonnosť postupu, resp. napadnutého rozhodnutia, keďže predmetný rozklad obsahuje tie isté námietky aké boli vznesené žalobcom vo Vyjadrení zo dňa 15.06.2016, na ktorého obsah v texte rozkladu žalobca priamo odkazuje. Navyše oproti podanému Vyjadreniu rozklad obsahuje námietku postupu prvostupňového orgánu verejnej správy pri vydaní prvostupňového rozhodnutia z hľadiska posúdenia žalobcovej žiadosti o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k správnomu konaniu.

7. V napadnutom rozhodnutí sa žalovaný vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu,

ktoré boli obsahom rozkladu, resp. Výjadrenia, ako aj postupu prvostupňového orgánu pri posúdení žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k začatému konaniu. Preto mal krajský súd za to, že nesprávnym vyhodnotením rozkladu žalobcu nedošlo k vade konania a žalobca nebol týmto postupom nijako ukrátený na svojich právach.

8. Taktiež podľa názoru krajského súdu nebol žalobca ukrátený na svojich právach tým, že nemal možnosť sa vyjadriť pred vydaním prvostupňového rozhodnutia k predmetu správneho konania, nakoľko obsah jeho Výjadrenia bol zobrať do úvahy pri rozhodovaní žalovaného, kde žalovaný zaujal stanovisko k všetkým relevantným námietkam.

9. Zároveň však krajský súd uviedol, že podanie žalobcu zo dňa 27.05.2016 označené ako žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa bolo potrebné konajúcim správnym orgánom vyhodnotiť nielen podľa jeho označenia smerujúceho ku konaniu vedenom proti spol. SKYLINES s.r.o., ale podľa jeho obsahu, z ktorého celkom jasne vyplýva, že sa týkalo aj konania vedeného voči žalobcovi (obe spoločnosti sú personálne prepojené a správne konania vedené žalovaným, s totožným predmetom boli voči obom spoločnostiam začaté v rovnaký deň). V danom prípade boli vedené dve samostatné správne konania voči dvom dopravcom (žalobca a spol. SKYLINES s.r.o.), ktorých oboch zastupoval rovnaký právny zástupca a z obsahu žiadosti o predĺženie lehoty vyplýva, že táto bola formulovaná vo vzťahu k obom dopravným spoločnostiam, a preto minimálne mal prvostupňový správny orgán v prípade nejasností vyzvať právneho zástupcu žalobcu na upresnenie jeho žiadosti vo vzťahu k jednotlivým dopravcom a jednotlivým konaniam.

10. Ako dôvodnú námietku krajský súd vyhodnotil námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, resp. prvostupňového rozhodnutia vo vzťahu k odôvodneniu výšky uloženej pokuty žalobcovi. V napadnutom rozhodnutí absentuje akékoľvek odôvodnenie výšky uloženej pokuty žalobcovi. Zároveň však odôvodnenie výšky pokuty uloženej žalobcovi v prvostupňovom rozhodnutí podľa presvedčenia správneho súdu nie je dostačujúce a v tomto smere je treba toto rozhodnutie pokladať za nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné.

11. V rozhodnutí síce správny orgán poukazuje na porušenia povinností, na ktoré prihliadal pri určení výšky pokuty (600 €) pri zákonom stanovenom rozsahu 100 € až 5 000 € a tiež poukazuje na preventívnu funkciu pokuty, avšak zákon č. 56/2012 Z. z. v § 48 ods. 8 vymedzuje tie najzávažnejšie skutkové okolnosti, na ktoré správny orgán pri ukladaní pokuty prihliada, t. j. uložená pokuta a jej výška musí byť konajúcim orgánom verejnej správy odôvodnená z hľadiska týchto kritérií a potom v prípade protiprávneho konania, bolo treba vyhodnotiť vplyv takéhoto zisteného protiprávneho konania na pravidelnosť a spoľahlivosť cestnej dopravy - prevádzku na danej linke, na následky na zdravie, majetok a životné prostredie a tiež na hľadisko dĺžky trvania protiprávneho stavu. Takéto vyhodnotenie v prvostupňovom rozhodnutí a ani v napadnutom rozhodnutí nie je uvedené. Potom nie je jasné ako na tieto kritéria správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadol (či vôbec sa nimi zaoberal), a preto správna úvaha vedúca správny orgán k uloženiu pokuty v danej výške nie je riadne odôvodnená a rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné.

12. Ostatné vznesené žalobné námietky krajský súd nepokladal za dôvodné, skutkový stav vo veci bol zistený v dostatočnom rozsahu na riadne posúdenie veci - zistenia sú opísané v Protokole. Zistený skutkový stav bol správne právne vyhodnotený ako porušenie príslušných ustanovení zákona č. 56/2012 Z. z. spočívajúcich v tom, že v čase vykonania kontroly žalobca prevádzkovoval kontrolovaný spoj na danej linke bez platnej licencie Spoločenstva, vodič kontrolovaného autobusu predal cestovné lístky na úsek vnútroštátnej prepravy na území Slovenskej republiky, napriek tomu, že vnútroštátna preprava na tejto linke nebola povolená.

13. V danom prípade sa nejedná o pochybenie vodiča, ale o pochybenie dopravcu - žalobcu, za ktoré aj musí niesť zodpovednosť. Zároveň bolo zistené, že vodič nemal pri sebe doklad preukazujúci povinnosť byť poistený pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla, ktorým uskutočňoval prepravu osôb. Porušenie tejto povinnosti ide na zodpovednosť vodiča a tento bol za porušenie tejto povinnosti sankcionovaný príslušným policajným oddelením - bola mu uložená pokuta (Rozkaz OR PZ v

Čadci zo dňa 31.05.2016), ktorú aj vodič uhradil.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

14. Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnou sťažnosťou z 08.07.2019 (č. l. 58), ktorú odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.), pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 4/2009, ktorý vymedzuje nesprávne právne posúdenie.

15. Sťažovateľ nesúhlasil s dôvodmi zrušenia napadnutého rozhodnutia uvedenými v odôvodnení rozsudku krajského súdu a mal za to, že sťažovateľ dodatočne odôvodnil výšku pokuty. Pri určovaní jej výšky sťažovateľ prihliadal na to, že žalobca ako účastník konania pri prevádzkovaní predmetnej linky, porušil viacero povinností a to, že neprevádzkoval dňa 01.04.2016 pravidelnú medzinárodnú autobusovú dopravu podľa platnej licencie Spoločenstva, taktiež prevádzkoval časť úseku Korňa, kríž - Turzovka, Predmier, na ktorom vykonával vnútroštátnu prepravu, ktorá bola podľa schváleného cestovného poriadku zakázaná a vodič vozidla Karosa predložil orgánu dozoru ako doklad o potvrdení poistenia zodpovednosti poistenie patriace k inému vozidlu.

16. Pri udelení výšky pokuty mal sťažovateľ prihliadať na to, že dopravca má vymenovaného vedúceho dopravy, ktorému majú byť povinnosti vyplývajúce zo zákona známe. Pokuta nemohla byť uložená na samej dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, pretože išlo o porušenie viacerých povinností a tiež dôvodu plnenia prevenčnej funkcie takejto pokuty. Uložená pokuta vo výške 600 eur sa ešte stále nachádza v rámci dolnej sadzby pokuty. Sťažovateľ záverom poukázal na znenie § 5 ods. 2, § 11 písm. a), § 48 ods. 3 písm. b) a § 48 ods. 8 zák. č. 56/2012 Z. z.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

Právne názory kasačného súdu

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

19. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania krajského súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí orgánu verejnej správy (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

20. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade

kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

21. Kasačnou sťažnosťou bol napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti vo vzťahu k odôvodneniu výšky uloženej pokuty žalobcovi. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. Kasačný súd tento dôvod kasačnej sťažnosti nepovažuje za naplnený a dospel k záveru o zákonnosti a správnosti rozhodnutia krajského súdu.

Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z. z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec prevádzkovať medzinárodnú dopravu v členských štátoch môže prevádzkovateľ cestnej dopravy, ktorý má udelenú licenciu Spoločenstva podľa osobitných predpisov.

Podľa § 7 písm. i) zákona č. 56/2012 Z. z. v cit. znení dopravca je povinný byť poistený pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovaním cestnej dopravy a činnosťou osádok vozidiel cestujúcim, odosielateľom a príjemcom vecí a tretím osobám.

Podľa § 11 písm. a) zák. č. 56/2012 Z. z. v cit. znení dopravca v pravidelnej doprave je povinný prevádzkovať pravidelnú dopravu na autobusovej linke v súlade s udelenou dopravnou licenciou a so zmluvou o službách vo verejnom záujme (ďalej len „zmluva o službách“) po celý čas ich platnosti (ďalej len „prevádzková povinnosť“).

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) zák. č. 56/2012 Z. z. v cit. znení dopravný správny orgán uloží pokutu od 100 eur do 5 000 eur dopravcovi, ktorý neposkytuje dopravné služby cestujúcim podľa dopravnej licencie alebo cestovného poriadku alebo porušuje prevádzkovú povinnosť, prepravnú povinnosť alebo tarifnú povinnosť.

Podľa § 48 ods. 8 zák. č. 56/2012 Z. z. v cit. znení dopravný správny orgán pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť protiprávneho konania, najmä na jeho vplyv na pravidelnosť a spoľahlivosť cestnej dopravy, na následky na zdravie, majetok a životné prostredie a na dĺžku trvania protiprávneho stavu.

22. Kasačný súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci, teda nesprávna aplikácia objektívneho práva nastáva v prípade, ak krajský súd aplikoval na správne zistený skutkový stav nesprávnu právnu normu, alebo síce použil správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. V tejto súvislosti kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ síce založil svoju kasačnú sťažnosť na tomto dôvode kasačnej sťažnosti, avšak neozrejmil, v čom spočíva nesprávna aplikácia objektívneho práva krajským súdom (ktoré konkrétne ustanovenie právnej normy krajský súd nesprávne aplikoval, resp. nesprávne interpretoval). Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal len na to, že výška uloženej pokuty bola dostatočne odôvodnená, a preto sťažovateľ nesúhlasí s dôvodmi zrušenia napadnutého rozhodnutia uvedenými v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu.

23. Kasačný súd považuje za správny záver krajského súdu, že výška pokuty uložená žalobcovi za porušenie povinností stanovených v zák. č. 56/2012 Z.z. nebola dostatočne odôvodnená. Aj keď kasačný súd pripúšťa, že určenie výšky uloženej pokuty (v rámci zákonom stanoveného rozpätia) sa odvíja od úvahy správneho orgánu, neznamená to, že správny orgán nie je povinný uloženie pokuty v konkrétnej výške náležite zdôvodniť, aby bolo možné posúdiť zákonnosť aplikácie medzi a hľadísk (kritéria) správnej úvahy (§ 27 S.s.p.) pri určovaní výšky pokuty správnym orgánom a zároveň aj jej primeranosť vo vzťahu k žalobcovi. Táto požiadavka nebola v prvostupňovom ani napadnutom rozhodnutí splnená, nakoľko odôvodnenie určenia výšky pokuty žalobcovi nemožno považovať za dostačujúce, a to najmä so zreteľom na osobitné kritéria stanovené pri určovaní výšky pokuty za

správny delikt v zmysle § 48 ods. 8 zák. č. 56/2012 Z. z. Ako správne uviedol krajský súd uložená pokuta a jej výška musí byť žalovaným odôvodnená z hľadiska týchto osobitných kritérií, pričom takéto vyhodnotenie v prvostupňovom rozhodnutí a ani v napadnutom rozhodnutí absentuje. Nie je zrejmé, ako na tieto kritéria správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadol, resp. či sa nimi vôbec zaoberal.

24. Kasačný súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 48 ods. 8 zák. č. 56/2012 Z.z. demonštratívnym spôsobom vypočítava kritériá, na ktoré je správny orgán povinný pri určení výšky pokuty prihliadnuť. Použitie slova „najmä“ znamená, že správny orgán, t.j. sťažovateľ v preskúmvanej veci, môže posudzovať okrem zákonných kritérií stanovených v § 48 ods. 8 zák. č. 56/2012 Z. z., na ktoré musí prihliadať vždy, aj iné kritériá a je povinný sa zaoberať pri svojich úvahách o konkrétnej výške ukladanej pokuty všetkými týmito hľadiskami komplexne a vo vzájomných súvislostiach, a tiež zrozumiteľne a jednoznačne formulovať východiská, ktoré ho viedli k stanoveniu konkrétnej výšky tej ktorej sankcie. Ak by správny orgán uložil sankciu bez prihliadnutia na uvedené kritériá, prekročil by tým zákonom stanovené medze správnej úvahy.

25. Kasačný súd zároveň uvádza, že sťažovateľ sám v kasačnej sťažnosti poukázal na znenie § 48 ods. 8 zák. č. 56/2012 Z.z., ktoré tieto zákonné kritériá stanovuje, avšak z napadnutého ani prvostupňového rozhodnutia nevyplýva, akým spôsobom a či vôbec boli zohľadnené. Výška pokuty bola sťažovateľom určená s ohľadom na porušenie viacerých povinností, vymenovaného vedúceho dopravy a preventívnej funkcie pokuty. Z napadnutého ani prvostupňového rozhodnutia nevyplýva, akým spôsobom sťažovateľ prihliadal na závažnosť protiprávneho konania, najmä na pravidelnosť a spoľahlivosť cestnej dopravy - prevádzku na danej linke, následky na zdravie, majetok, životné prostredie či dĺžku protiprávneho konania, aj keď mu túto povinnosť pri určovaní výšky výslovne ukladá zák. č. 56/2012 Z. z. Kasačný súd sa na základe vyššie uvedeného stotožňuje so záverom krajského súdu, že správna úvaha vedúca k uloženiu pokuty v danej výške nie je riadne odôvodnená a rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné.

26. Podľa názoru kasačného súdu je preto na základe vyššie uvedených záverov preukázané, že krajský súd vec správne právne posúdil, keď zrušil napadnuté rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie krajského súdu spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní sa rozhodovaní krajského súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.). Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými krajským súdom a má za to, že tieto zrozumiteľne vyplývajú z odôvodnenia jeho rozhodnutia.

27. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd preto dospel k záveru o nutnosti zamietnutia kasačnej sťažnosti podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnej.

Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ktorý mal v kasačnom konaní úspech (zamietnutie kasačnej sťažnosti) priznal úplnú náhradu účelne vynaložených trov kasačného konania voči sťažovateľovi (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).